

[Merete Aarup]

være godt, hvis man i en periode kunne have en halvdagsplads og senere få en heldagsplads.

Alle disse ting ville være gode. Men det er ikke det, lovforslaget handler om. Det handler om, at hvis man bliver arbejdsløs, så skal man tage sit barn ud. Man har fået sit barn ind i en vuggestue, en dagpleje, eller hvad det nu er, på det tidspunkt, hvor man havde brug for en pasningsmulighed, og det er godt. Men her siger Fremskridtspartiet: Nu bliver du arbejdsløs – tag så dit barn ud! Det er det, jeg ikke kan være med til. Hvis vi kan få valgfrihed: Hvilken pasningsordning vil vi have? Kan vi blive hjemme og passe vores børn selv, eller hvad kan vi gøre? – så synes jeg, det ville være godt. Men lovforslaget er et diktat: Er du arbejdsløs – tag dit barn ud! Det gavner ikke barnet.

Som mormor og bedstemor kan jeg også godt sige: Børnene jubler, den dag jeg henter dem, og synes, det er pragtfuldt at skulle med hjem og forkæles hos mormor eller bedstemor, og vi laver ekstra halvløj sådan en eftermiddag. Men når moderen eller faderen kommer, så siger de: Åh, nej, vi leger lige så godt. Vi vil godt blive lidt endnu. Der er stor forskel på de oplevelser, vi bedsteforældre har. Jamen børnene er da dejlige, når de falder os om halsen, men lad os dog være lidt realistiske og se, hvordan hverdagen er.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Fru Jane Oksen var bange for, at det var fru Jane Oksens personlige forhold, jeg refererede til. Jeg vil gerne sige, at det var det ikke. Fru Jane Oksens personlige forhold har jeg ikke studeret nærmere, men det kan være, at det var et studium værd.

Og så kan jeg konstatere, at jeg tror ikke, vi kommer længere i vores diskussion om synet på børn. Jeg vil bare sige, at vores er præcis det modsatte af Fremskridtspartiets. Jeg synes stadig væk – det blev bekræftet under debatten – at Fremskridtspartiet betragter børn som legoklodser, man kan jonglere rundt med efter for-godtbefindende. Det, man er i gang med med dette forslag, hvis man fik sin vilje, er at opdele børnene i A, B og C-børn, alt efter hvordan deres forældre har det på arbejdsmarkedet.

Nu kan jeg se, at fru Jane Oksen sidder og skriver. Så kan jeg lige så godt gentage et spørgsmål, jeg ikke har fået svar på, når vi nu

skal tage hele manegen rundt alligevel. Jeg har spurgt et par gange: Hvad er egentlig grunden til, at Fremskridtspartiet med det her forslag vil indføre nyt bureaukati i det offentlige system? Jeg kan nævne et par eksempler på, at man bliver nødt til at ansætte flere folk for at vurdere de nye skønsmæssige ting, Fremskridtspartiet forestiller sig. Hvad er egentlig formålet med det? Jeg troede egentlig i min himmelråbende naivitet, at Fremskridtspartiet ville begrænse bureaukratiet. Her foreslår man præcis det modsatte.

Jytte Andersen (S):

Jeg synes faktisk, at Folketinget har udvist utrolig stor tolerance ved at bruge så meget tid på et forslag, som der kun er ét parti, der har nogen sympati for, og det er Fremskridtspartiet. Det har formentlig været i et forsøg på at påvirke.

I det omfang fru Jane Oksen har lyttet og noteret, vil jeg meget anbefale, at man i Fremskridtspartiets gruppe prøver at kigge på nogle af de argumenter, der er blevet fremført af SF, Det Konservative Folkeparti, Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet. Der er noget, der tyder på, at det er Fremskridtspartiet, der er ude af trit med virkeligheden og også ude af trit med, hvad der rent faktisk foregår ude i kommunerne, hvor man er godt i gang med nogle diskussioner, nogle overvejelser om, hvordan man kan gøre daginstitutionsområdet mere fleksibelt. Det er vi i Socialdemokratiet meget positive over for, hvis det foregår på et rimelig kvalificeret grundlag.

Jeg vil godt til samlingen af argumenter, som jeg vil anbefale at Fremskridtspartiets folke-tingsgruppe kigger på, føje, at vi faktisk stiller mange krav til de arbejdsløse. Vi stiller krav til dem om at være aktivt søgende efter arbejde. Vi vil ikke have, at de arbejdsløse bare sidder derhjemme og tror, at arbejde er noget, der kommer flyvende ind ad vinduet. Vi har truffet nogle beslutninger her i Folketinget, vi er ved at træffe beslutninger i Arbejdsmarkedsudvalget, som i den grad pålægger de arbejdsledige krav i forhold til både at søge job og uddanne sig i den tid, de er arbejdsløse. Også ud fra den synsvinkel virker forslaget som en hund i et spil kegler. Det ønsker jeg i hvert fald ikke og Socialdemokratiet ikke at medvirke til.